

Parafekteprosjekt Drammen fekteklubb

Prosjektet er i "god flyt" og drives stadig fremover til tross for noe langsommere start enn vi håpet bl.a grunnet covid pandemien. Vi har etablert god kontakt med brukerorganisasjoner og andre nyttige instanser/samarbeidspartnere. Det må anføres at det å i praksis implementere en ny idrettsgren er en stor og omfattende oppgave. Vi har rekruttert noe mindre enn planlagt bl.a grunnet at pandemien vanskeliggjorde rekrutteringstiltak i starten av prosjektet. Men vi har oppnådd målsettingen om å gjennomføre jevnlige treninger for en gruppe dedikerte utøvere i alderen 11 til 30 år, med spesielt en utøver som har vært med på å skrive norsk fekte- og idrettshistorie.

I første del av 2021 var vi fremdeles noe berørt av coronapandemien.

Dette medførte bl.a at vi ikke fikk gjennomført treningsopphold i spania som vedtatt i sportskomiteen. Vi er for øvrig invitert til dette på slutten av 2023, en samling ledet av tidligere landslagsfekter for italia, Francesco Martinelli, nå trener for Italias lag i parafekting. Deltagelse her vil være en god mulighet til ytterligere nettverksbygging og kompetanseheving. I siste del av 2021 ble prosjektleder forespurt og nominert til en plass i IWAS`utviklingskomite og har vært medlem av denne siden.

I 2022 har vi brutt flere barrierer og skrevet norsk fekte-og idrettshistorie med første norske deltager i World cup og i EM. Vi har hatt «heng» på en kvalifisering til paralympics i Paris 2024. Dette synes nå dessverre lengre unna da vi ikke deltok i VM som planlagt pga sykdom.

I løpet av 2022 har prosjektleder også avlagt internasjonal dommerlisens og bestått denne. Som medlem av IWAS`utviklingskomite og reiseleder ifb med WC og mesterskap har prosjektleder fått et stort og verdifullt kontaktnett i internasjonal parafekting.

I 2023 kan vi med glede konstatere at også Norges fekteforbund har kommet på banen ift parafekting. Prosjektleder i Drammen fekteklubbs prosjekt har bl.a holdt introkurs i parafekting for trenere fra Njård fekting, Stavanger fekteklubb og Trondheim fekteklubb som har blitt tildelt parautstyr fra fekteforbundet. I Trondheim har det for øvrig blitt åpnet et paraidrettssenter og ansvarlig for senteret har i samtale med DFK`s prosjektleder gitt uttrykk for et ønske om å legge til rette for parafekting. Trondheim fekteklubb har 2 utøvere, og Stavanger fekteklubb planlegger å opprette en paragruppe på nyåret.

Den største utfordringen vi har hatt ift til satte mål i prosjektperioden er rekruttering. Man må kunne innrømme at man hadde noe urealistiske forventninger til hvor lett man ville kunne nå frem til målgruppen. Ikke minst viser det seg at det er stor «rift» om kandidater til paraidrett. Dette materialiserer seg bl.a ved at det stiller mange representanter fra særlig mindre idretter på arrangementer for målgruppen.

Vi har under prosjektperioden fått flere positive oppslag i media, og legger ved en faksimile fra SE&HØR som eksempel.

Vi har under hele prosjektperioden også aktivt tatt kontakt med andre klubber for å tilby vår bistand til dem som måtte være interesserte i å starte opp med parafekting, og hatt et stående tilbud om dette. Det har dessverre inntil nylig vært noe vanskelig å få ønsket respons på dette. Vi håper at med tilbud om parautstyr fra Norges fekteforbund at det vil bli lettere for klubbene å satse på dette.

-Kommunikasjon med Norges fekteforbund

Kommunikasjonen med forbundet må sies å ha vært forholdsvis god. Fra de involverte i DFK's prosjekt oppleves det dog tidvis som om beslutningstagere i forbundet forståelig nok ser på parafekting fra de funksjonsfriskes perspektiv. Prosjektperioden har for de av oss som har jobbet tett med dette på mange måter vært en øyeåpner og bydd på flere «aha-øyeblikk» ift hvilke logistiske, økonomiske og andre utfordringer en funksjonshemming fører med seg, på reise og ift til trening. Og som prosjektleder må det kunne sies at man i utgangspunktet har hatt noe urealistiske forventninger til rekrutteringen og fremdriften i prosjektet. Både hos de som har jobbet med dette, og i forbundet. Det kan ikke understrekes nok at det man forsøker å gjøre er å rekruttere mennesker helt uten tilknytning til et etablert idrettsmiljø til et prosjekt der man forsøker å bygge et nytt miljø rundt disse. Dette er en tidkrevende prosess som tar den tid det tar.

Vi er også litt overrasket over at vår forespørsel på vegne av IWAS`utviklingskomite om å være vertskap for et såkalt »IWAS academy« for Norden og Baltikum ikke ble tatt videre da dette kunne ha vært en mulighet til å sette Norge i «førersetet» hva gjelder parafekting i regionen.

Prosjektleder har i prosjektperioden reist rundt med utstyr og besøkt organisasjoner og institusjoner som LARS(landsforeningen for ryggmargsskade), Cato-senteret, Sunnaas sykehus og aktivitetsdager for målgruppen i regi av NIF for å nevne noe.

Konklusjonen er uansett at det er gledelig at fekteforbundet nå har engasjert seg i dette, og kommunikasjonen med forbundets nyansatte utviklingsansvarlig har vært svært god.

-Veien videre

- Vi har tro på at et fortsatt nitidig rekrutteringsarbeid og innsats for å synliggjøre parafekting sakte men sikkert vil gi resultater.

- DFK`s prosjektleder ønsker å fortsette å bruke sin plass i IWAS` utviklingskomite og sitt nettverk til å bekrefte Norge som en nasjon i internasjonal parafekting, og fortsette å bidra til å utvikle parafekting i Norge.

- Fremover bør man fortsette kompetansehevingen på parafekting i Norge og spre denne kompetansen til de klubbene som har utøvere i grenen.

- Det er prosjektleders oppfatning at man bør ha fokus på en målrettet innsats for å tiltrekke seg sponsorer til parafektingen. I realismens navn må det kunne sies at vi pr.dags dato ikke har utøvere i «stående» fekting som er attraktive som sponsorobjekter, og at det vil være lettere og «selge inn» en satsning på parafekting med argumenter som «utvidet samfunnsansvar, sosial profil» osv.

- Prosjektleder har løpende kontakt og diskusjoner med ansvarlig for Sveriges parasatsning, og vil fortsette denne kontakten med tanke på fremtidig samarbeid.

- Man bør forsøke å arrangere konkurranser, eventuelt i samarbeid med svenskene for større deltakelse. Man bør også se på muligheten for å arrangere et internasjonalt satellitt-stevne, f.eks i 2025.

- Når det gjelder bruk av avsatte midler mener prosjektleder at bruken av disse bør vurderes fortløpende utfra den til enhver tids rådende situasjon. Rekrutteringstiltak er i seg selv svært lite

kostnadsdrivende. I all idrett er topp og bredde gjensidig avhengig av hverandre, og så lenge vi har få utøvere bør disse motiveres gjennom støtte til sin satsning, da deres eventuelle suksess vil bidra til synliggjøring og dermed også til rekruttering.